



INSTALACJA – DEKOROWANIE
PRZESTRZENI CZY TRUDNE
DZIAŁANIE PLASTYCZNE

TADEUSZ
BANOWSKI

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania plastyki w szkole ponadpodstawowej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Katarzyna Jasińska
Recenzja merytoryczna – prof. Radosław Cezary Gwizdon
Krystyna Ratasiewicz
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
mgr Katarzyna Szczepkowska-Szczęśniak

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons – Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji:

Instalacja – dekorowanie przestrzeni czy trudne działanie plastyczne

Klasa/Czas trwania zajęć/lekcji:

I-IV/45 minut

Cele

Uczeń:

- poznaje tendencje w sztuce drugiej połowy XX wieku;
- charakteryzuje działania będące instalacją;
- poznaje twórców działań;
- wypowiada się na temat instalacji, wyrażając swoją opinię;
- projektuje własną instalację.

Metody/Techniki/Formy pracy

- praca praktyczna;
- obsługa programu do grafiki komputerowej;
- praca z internetem;
- praca indywidualna;
- praca całego zespołu.

Środki dydaktyczne

- program komputerowy będący na wyposażeniu szkoły;
- komputer;
- rzutnik/tablica interaktywna.

Opis przebiegu lekcji

Część wstępna. Nauczyciel wyświetla na tablicy interaktywnej lub rzutniku

Opakowanie Reichstagu Christa i Jeanne-Claude. Wyjaśnia, na czym polega instalacja.

Inspiruje uczniów do wypowiedzi na ten temat.

Część właściwa. Uczniowie wyszukują innych przykładów instalacji w dostępnych w pracowni plastycznej źródłach informacji. W parach omawiają dzieła i projektują własną instalację w przestrzeni szkolnej. Nauczyciel wyjaśnia z jakiego miejsca mogą skorzystać, prosi też, by działania nie były zbyt kontrowersyjne. Poleca, aby wykorzystać różne materiały lub dezorganizować zastaną przestrzeń. Wykonują opis swojego projektu, wzbogacając go szkicami lub korzystają z nieprofesjonalnych, darmowych programów komputerowych dla sympatyków projektowania architektonicznego.

Część podsumowująca. Uczniowie omawiają swoje prace, prezentując je klasie i omawiają koncepcję instalacji.

Komentarz metodyczny

Działanie plastyczne opierające się na projektowaniu instalacji wyzwala kreatywność, pomysłowość – są to cechy szczególnie cenione na rynku pracy. Rozwijają również zmysł plastyczny i przestrzenny niezbędny podczas pracy architekta, projektanta, wzornika przemysłowego.

W pracy z uczniem ze specjalnymi potrzebami należy zapewnić właściwe oświetlenie sali lekcyjnej i miejsca pracy, stworzyć odpowiednie warunki akustyczne, a w razie potrzeby umożliwić uczniowi użycie słuchawek. Nauczyciel powinien wykorzystać mocne strony ucznia i najbardziej rozwiniętą jego inteligencję do wykonywania zadań oraz stwarzać atmosferę pracy sprzyjającą budowaniu pozytywnych emocji i rozwijania doświadczeń. Należy minimalizować metody podające, zastępując je aktywizującymi ucznia, przydzielić uczniowi pracę z wykorzystaniem narzędzi cyfrowych. W zakresie wymagań edukacyjnych dostosować trudność zadań i działań edukacyjnych do możliwości ucznia, np. podzielić partie materiału na mniejsze części, wydłużyć czas pracy, umożliwić zapoznanie się z materiałem źródłowym w domu, dać odpowiednie wskazówki, zorganizować pomoc koleżeńską podczas pracy indywidualnej lub wspomagać ucznia podczas wykonywania zadania. W ocenie ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi należy stosować ocenianie kształtujące, wspierające ucznia, połączone z samooceną i oceną koleżeńską. Ponadto wzmacniać ucznia pochwałą nawet za niewielkie postępy, a także udzielać informacji zwrotnej o tym, co uczeń robi dobrze, a gdzie popełnił błędy. Radzić, w jaki sposób może uzupełnić braki oraz poinformować o tym, jakimi metodami może doskonalić swoje umiejętności.